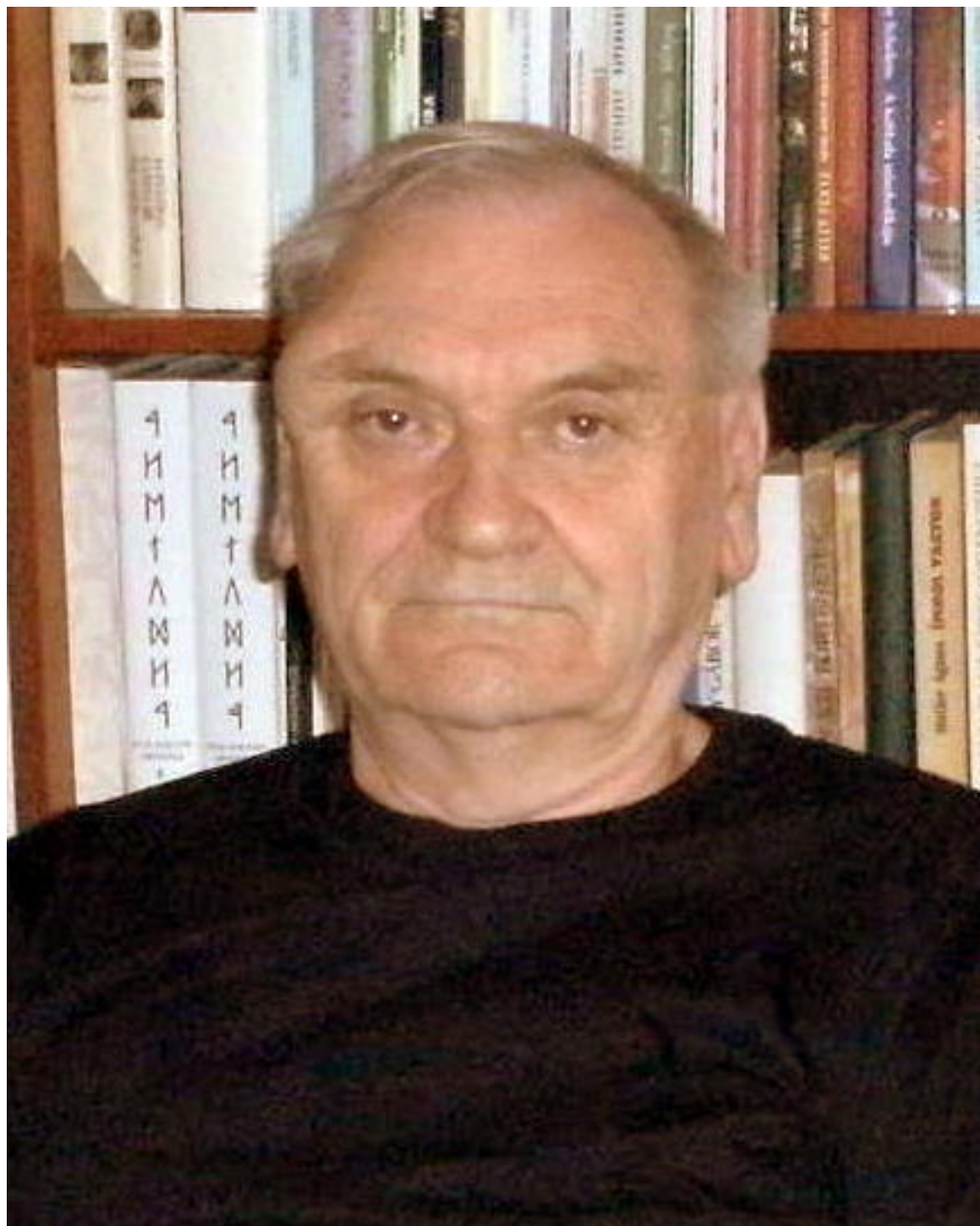

Elhunyt Szenté Ferenc, az OSZK nyugalmazott főigazgató-helyettese

2021/10/11

Életének 88. évében 2021. október 1-jén elhunyt régi kedves kollégánk, aki 1960 és – nyugdíjba vonulása – 1994 között több munkakört is betöltött a nemzeti könyvtárban.

Életének 88. évében 2021. október 1-jén elhunyt régi kedves kollégánk, aki 1960 és – nyugdíjba vonulása – 1994 között több munkakört is betöltött a nemzeti könyvtárban.

Szente Ferenc 1933. július 22-én született a Vas megyei Alsóságon. Az Idegen Nyelvek Főiskolájának elvégzése (német nyelv és német irodalom szak, 1955) után előbb a pécsi megyei könyvtár módszertani csoportjának vezetője volt, majd 1960-ban az OSZK kötelékébe, a Könyvtártudományi és Módszertani Központba (KMK) került, ahol a Közművelődési Könyvtárak Módszertani Osztály tudományos munkatársa, utóbb csoportvezetője lett.

1970-ben nevezték ki a Hálózatfejlesztési Osztály vezetőjének. 1982-ben a KMK igazgatója lett, majd 1986-ban – megtartva igazgatói címét is – az OSZK főigazgató-helyettesévé nevezték ki. Szente Ferenc 1994-ben vonult nyugdíjba.

[Szente Ferenc: Késői vallomás egy hajdan volt KMK-ról – Könyvtári figyelő 20. \(56.\) évf. 4. sz. \(2010.\)](#) [1]

Az alábbiakban Szenté Ferenc két egykori kollégájának személyes hangú visszaemlékezését közöljük.

„...akinek szívügye volt a szaksajtó”

Amikor 1987 júniusában beléptem az akkori Könyvtártudományi és Módszertani Központ (KMK) munkatársainak sorába – az Új Könyvek című állománygyarapítási periodika szakszerkesztőjének – Szenté Ferenc volt az intézmény igazgatója. Formálisan tehát ő vett föl, de néhány röpké beszélgetésen kívül nem igen volt alkalmam közelebbről megismerni. Aztán elkövetkezett az 1989/90-es nagy kelet-közép-európai változások kora, amely még a kissé poros, kissé álmos könyvtári világot is alaposan fölrázta. Így például a KMK is egyike lett azon intézményeknek, amelyek szervezték a „Könyvet Romániának” elnevezésű országos könyvgyűjtési akciót. De még ez előtt, 1989 májusában Szenté Ferenc megalapította a Könyvtári Levelező/lap című, friss, aktuális információkat, könyvtárosok által írt híreket, eseménybeszámolókat, perszonáliákat, jegyzeteket, glosszákat, azaz „leveleket” országosan szétsugárzó havi lapot.

Akkoriban, az információs társadalom küszöbén, ez a média volt a legfürgébb könyvtári hírvivő Záhonytól Szentgotthárdig; e hivatás betöltésének a lehetőségét és működésének alapjait teremtette meg Szenté Ferenc. „Lapozgatva a lefűzött évfolyamokat, elénk tárul a rendszerváltozás korának hazai és némileg összposztoszocialista története” – írta később, 1994-ben. A nyugdíjasként is agilis Gerő Gyula szerkesztette levelező újságnak igen nagy szerepe volt abban, hogy megnyitotta hasábjait a frissen szerveződő érdekképviselők és szakmai szervezetek előtt, hogy szorgalmazta az informatikai fejlesztéseket, figyelemmel kísérte a kulturális önszerveződések fejleményeit, a megszorodó könyvtári rendezvényeket, egyszóval a hazai kulturális élet pluralizmusának kialakulását. Jelentőségét növelte, hogy masszív tagja lett a könyvtári szaksajtónak, éppen akkor, amikor a régi Könyvtáros folyóirat megjelenési nehézségekkel küszködött.

Én, mint az országos könyvtári szakmai sajtó egykori munkatársa, a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros szerkesztője úgy is emlékezem Szenté Ferencre, mint akinek szívügye volt a szaksajtó, és nem csak szívügye volt, de tevékeny alapítója, támogatója, részese és szerzője is.

Mezey László Miklós

Feri is elment...

Egyre kevesebben vagyunk már, akik még egy időben vagy együtt dolgoztak Szenté Ferencsel a Könyvtártudományi és Módszertani Központban. Én 1977-től voltam a KMK szakkönyvtárának munkatársa, első munkakörömben a folyóiratokkal foglalkoztam. Ez nemcsak a könyvtári állományba került szaklapokat jelentette, hanem az intézet osztályai számára megrendelt folyóiratok kezelését is. Kollégáinktól, Jordán Katitól úgy tanultam, hogy a frissen beérkezett számokat naponta szét kell hordani a Múzeum u. 3. sz. alatti épület különböző szintjein elhelyezett KMK-osztályoknak.

Szerettem ezeket az utakat. A Hálózatfejlesztési Osztályra, amelynek Szenté Feri volt a vezetője, különösen szerettem járni, főleg, ha a kávézás idejére esett a látogatásom. Fantasztikus beszélgetéseknek lehettem hallgatója, amelyeken Feri sokszor sziporkázott „passzent anekdotáival”. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy pályakezdőként ilyen szakmai és nem szakmai beszélgetéseken „nevelődhettem”. És a beszélgetőpartnerek? Legendás társaság: Bereczky Éva, Fogarassy Miklós, Sz. Nagy Lajos, Urbán László, Károlyi Ágnes, Skaliczki Judit, Kenyéri Kati, Kovács Kati...

Ezek a napi körutak és személyes találkozások aztán megritkultak, majd elmaradtak, amikor két év múlva a folyóiratok kezelésétől megváltam, és könyvfeldolgozó lettem. Ha jól emlékszem, 1980-ban volt, talán a könyvtártudományi és módszertani központok kisinyovi konferenciájára készült, amikor

Feri arra kért meg, hogy – orosz szakos lévén – fordítsam le rövid köszöntőbeszédét. Nem tudván, mennyire járatos az orosz nyelvben, még a hangsúlyjeleket is kivettem, hogy a szöveg felolvasása zökkenőmentes legyen. Mosolyogva, nagyon köszönte a „kottázást”. Máig sem tudom, hasznos volt-e a számára.

A barátságos kapcsolatom Ferivel azután sem szakadt meg, hogy ő lett a KMK igazgatója 1982-ben. Ő is nyilván megbízott bennem, máskülönben nem lehettem volna a Könyvtártudományi Szakkönyvtár osztályvezető-helyettese 1987-ben. A 80-as években gyülekeztek a felhők a KMK egén, és örültem neki, hogy végül az ő révén nem került az intézet „idegen kezekbe”, és viszonylagos önállóságából is megőrizhetett valamennyit.

Szerettem Feri bölcsességeit olvasni a Facebook-on is. Nagyon megrázott, hogy ezután már nem lesz rá alkalom.

Rácz Ágnes

Kollégánk emlékét megőrizzük.

Szenté Ferenc temetéséről később intézkednek.
2021/10/11 - 14:08

Source URL: <http://193.6.201.226/en/node/5401>

Links:

- [1] https://epa.oszk.hu/00100/00143/00077/pdf/EPA00143_Konyvtari_Figyelo_2010_4_643-647.pdf
- [2] <http://193.6.201.226/en/category/foszotar-es-pozicionalo/hirek>